

Egy édesanya vagyok, aki az utóbbi években megjárta a poklot a fia szenvedélybetegsége miatt.

Évekkel ezelőtt kezdődött, és a káosz körülöttem egyre fokozódott. Nem tudtam megfejtetni, mi történik, és mindenféle betegségekre gondoltam. Tulajdonképpen a mai napig nem tudom, mi történt a fiammal. A történések miatt skizofréniára, drogra, itálra, játékszenvedélyre meg mindenfélére gondoltam. Nem értettem, miért van, hogy anyagilag segítem, és nem látszik rajta (rajtuk), sőt egyre mélyebbre süllyed.

Pár évvel ezelőtt, amikor velem élt, még tudtam hatást gyakorolni rá, és úgy nézett ki, hogy minden rendbejött. Azután megnősült, és elkezdte hajszozni a pénzt, amit aztán feleségével nem osztottak be, és hatalmas adósságba keveredtek. Talán a felelősségvállalás elől menekült fiam az alkoholizmusba? De ettől a helyzet sajnos csak rosszabb lett.

Nehéz dolgom van, mert a családban ilyenkor összetartásra lenne szükség, és nálunk ez fordítva van. Senki nem beszél senkivel, mindenki a másikat okolja a kialakult zűrzavarért. Úgy érzem, hogy csak a pénzforrást látják bennem. Egy jó szó, egy köszönöm, egy szeretetteljes mosoly nem jön felém. Én ennek ellenére a fiam mellett vagyok.

Bár sok akadályba ütköztem, mégis örülök, hogy annyit hatásom még volt rá, hogy elmenjen terápiára. Azóta teljesen más a viselkedése, és most már úgy érzem, nincs az a furcsa, tudathasadásos állapota, mint előtte. Ezek szerint az alkohol okozta nála a félelmetes viselkedést? Annak idején sokszor estem kétségbe, mi fog történni.

Ma már ott tartunk, hogy a felesége is elfogadja az Al-Anon gyógyító lehetőségét, amit az elején annyira hátrított. Bár nem beszél velem, jár élő Al-Anon csoportba. Sajnos én oda nem járhatok, ahová ő, pedig az van a lakóhelyemhez legközelebb. Ezért egyszer-kétszer távolabbi helyekre elutazom élő gyűlésekre. Nagyon örülök, hogy lehetőségem van részt venni az internetes (levelező) csoportban, napi rendszerességgel olvasom a hozzászólásokat, és sok kérdésemre választ kaptam a káossal kapcsolatos miértek megfejtéséhez. Persze még nagyon sokat kell fejlődnöm, de sokkal kevesebb szorongással teli napom van, mint pár hónapja. Bizakodással nézek a jövő felé!

Közben fiam is hazakerült a terápiáról, és jár az Anonim Alkoholisták közösségébe. Nagyszerű ez a lehetőség, valami megmagyarázhatatlan gyógyító ereje van. Köszönöm, hogy rátaláltam az Al-Anonra!

Egy édesanya